

Joaquim M. Puyal: Ara, vostè jutjarà la vida en un xip

Andreu Sotorra.

Hi ha l'home del temps, l'home de la cuina, l'home del zodíac, i abans de les dones del deport, hi va haver l'home del futbol. De segur que abans o al mateix temps que en Puyal, altres radiofonistes van inventar el futbol en català, però la història acostuma a cridar-ne molts i escollir-ne pocs. Un dels escollits ha estat Joaquim M. Puyal qui, no cansat de tanta pilota, ha fet de la televisió el seu camp d'experiments socio-comunicatius més predilectes. A partir del pròxim dia de Reis, TV3 omplirà una hora i mitja de cada divendres a la nit amb un nou programa a mig camí entre el periodisme i l'anàlisi de la societat.

-¿La vida en un xip, diu?

-La vida en un xip vol dir el que serà. Apropar la televisió a l'espectador, reflectir aspectes de la vida de cada dia i fer reflexionar l'espectador sobre les imatges que se li donen a la pantalla.

-¿Un programa de reportatges, doncs?

-Un programa de caràcter sociològic. Amb tres temes cada nit. Durant una hora i mitja. Amb protagonistes

d'històries que representaran els amos d'un bar i interpretats amb actors populars... El Joan Borràs, la Pepita Oliveras, la Laura Barrufet...

-Però sembla que hi haurà dos blocs, oi?

-Dues parts diferents, sí. La primera part servirà de base de la segona. En quinze minuts inicials una història de ficció que es rodarà el mateix dia de l'emissió introduirà cadascun dels tres temes que després es tractaran a la segona part.

El paper de Puyal

-¿I el paper del mateix Puyal, doncs?

-Aquest hi entra en joc ja a la primera part. Hi ha una conversa entre els personatges i el presentador. Per provocar els temes posteriors.

-¿Uns temes per presentar, per debatre, per resoldre...?

-Per encetar un debat. Un debat que tant pot servir perquè hi participin convidats com cadascuna del centenar de persones que tindran accés a l'emissió del programa, que serà en directe, és clar.

-¿Un públic seleccionat, potser?

-Més aviat un públic que vulgui expressar idees, que sigui molt participatiu, que entri de ple en el tema i el visqui.

-¿Podem parlar, doncs, d'un programa que pot aportar novetats al camp de la televisió?

-El programa no té gaires antecedents del que s'ha fet fins ara a televisió. No vol dir que sigui totalment innovador, però no tindrà aquell to de convencionalisme habitual de la pantalla.

El paper del públic

-¿I participació del públic passiu, el de casa?

-Hi ha unes previsions sobre això. S'ha previst de fer un sondeig entre els espectadors per captar l'estat de l'opinió...

-L'estat de la qüestió, diu...

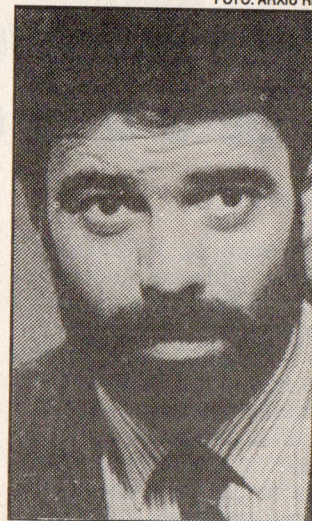
-No, ara seria l'estat de l'opinió sobre el tema que s'ha discutit... Es veurà a partir del sis de gener.

-Tornar a jutjar, vaja...

-Vostè jutja...

Esperem el dia de Reis. Divendres 6. Dos quarts de deu de la nit. I així vint-i-sis divendres més fins arribar a l'agost. Puyal admet que

FOTO: ARXIU RD

sempre ha fet programes que l'han gratificat molt professionalment. Probablement per la seva capacitat de conjugar la creació amb l'ofici. El periodisme amb l'aprofundiment de la realitat del marc social al qual s'adreça. Probablement perquè la vida és això, un xip. I només cal saber encertar el corrent adequat que hi sintonitzi.

A partir de Reis, la vida pot deixar de ser una tómbola per passar a ser un xip. De la mà de Puyal, l'home de Vostè jutja i el que es mou a l'ombra de Tres pics i repicó. Quan el Barça no juga, és clar!